

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี: เสียงสะท้อนจากผู้เรียนและผู้สอน

General English Instruction at Prince of Songkla University, Pattani Campus:
Reflection of Students and Instructors

Corresponding author¹,
adisa.b@psu.ac.th¹

อดิศา เบญจรัตน์านนท์¹
Adisa Benjarattananon¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และ 2) สะท้อนปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผ่านมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคการศึกษาที่ 2/2557 จำนวน 512 คน และคณาจารย์แผนกวิชาภาษาอังกฤษที่รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคการศึกษาที่ 2/2557 จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม 2 ชุดสำหรับผู้เรียนและผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผู้เรียนเท่ากับ 0.92 และแบบสอบถามผู้สอนเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1) โครงสร้างและเนื้อหา รายวิชา 2) รูปแบบและวิธีการสอน 3) คุณสมบัติผู้สอน 4) สื่อการสอน 5) การวัดและประเมินผล 6) ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และ 7) คุณสมบัติผู้เรียนมีความเหมาะสมในระดับมากจาก มุมมองของผู้เรียน และระดับปานกลางจากมุมมองของผู้สอน และเมื่อเปรียบเทียบผลที่ได้จากการประเมินของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่าคุณสมบัติผู้สอนมีความเหมาะสมสูงที่สุดในขณะที่คุณสมบัติผู้เรียนมีความเหมาะสมต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละด้าน พบว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเป็นปัญหาหลักสำหรับผู้เรียนที่ส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สอนที่ต้องการให้มีการวัดผลเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนเริ่มภาคการศึกษา รวมทั้งปรับอัตราส่วนผู้สอนและผู้เรียนซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

¹ Assistant Professor, Western Languages Department, Prince of Songkla University

ABSTRACT

This research was conducted to 1) examine the instruction of General English at Prince of Songkla University, Pattani Campus and 2) reflect its problems through the perspectives of students and instructors. The samples were 512 students who enrolled General English course and 11 instructors of English Section teaching the subject in the second semester of 2014. The instruments included two sets of questionnaires for the students and the instructors the reliability of which was 0.92 and 0.91 respectively. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The study discovered that overall aspects of General English instruction at Prince of Songkla University, Pattani Campus which included 1) curriculum structure and course contents, 2) instructional practices, 3) qualifications of instructor, 4) teaching materials, 5) measurement and evaluation, 6) resources, learning sources, and instruction supports factors, and 7) qualifications of student were at a high level of appropriateness from the students' perspective and at an average level from the instructors'. The comparative analysis showed that the overall instruction of General English at Prince of Songkla University, Pattani Campus was at a high level of appropriateness for both groups. The highest mean was qualifications of instructor, while the lowest mean was qualifications of student. The focus on each aspect revealed that the students' ability of English skills, especially writing, was a major problem for the students from the perspectives of both groups. Moreover, the students also asserted that they had insufficient knowledge of English for tertiary education, which was related to the opinions of the instructors who pointed out that they required placement test before the semester started in order to measure the students' English level. Additionally, they also needed a balance between the number of instructors and students which was one primary problem affecting other aspects of General English instruction at Prince of Songkla University, Pattani Campus.

Keywords : Instruction, General English

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและมีการจัดการเรียนการสอนมาเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวยังประสบปัญหาอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะมีเหตุปัจจัยจากผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา รายวิชา หลักสูตร หรือปัจจัยอื่น ๆ อีกนานัปการซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไทยจำนวนมากยังไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศักยภาพในการสื่อสารหรือใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนทั้งในและนอกชั้นเรียน รวมทั้งในการสอบวัดระดับประเภทต่างๆค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ปี.6 ประจำปี 2557 ซึ่งประกาศโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษา

แห่งชาติ (สทศ) เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2557 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุด 33.82 คะแนน (ไทยรัฐออนไลน์. 2557) และผลสอบระดับ ม.3 ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2557 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุด 30.35 คะแนน (คมชัดลึกออนไลน์. 2557)

นอกจากนี้ จากการสำรวจความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยของศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบัณฑิตที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าบัณฑิตกลุ่มวิทยาศาสตร์มีผลคะแนนการสอบภาษาอังกฤษเทียบเท่าคะแนน TOEFL ที่ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 450 คะแนน กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เท่ากับ 444 คะแนน และกลุ่มหลักสูตรนานาชาติเท่ากับ 489 คะแนน จากคะแนนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตที่จบในประเทศไทยนั้นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสากลสำหรับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ใช้คะแนน TOEFL ตั้งแต่ 550 ขึ้นไป ในขณะที่บัณฑิตจากประเทศสิงคโปร์และฟิลิปปินส์มีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL เกิน 550 คะแนน ส่วนบัณฑิตจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า เวียดนาม และกัมพูชา มีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL เกิน 500 คะแนน ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลของสถาบัน EF Education First ที่ได้เผยแพร่ดัชนีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index: EF EPI) ของผู้ใหญ่ในประเทศต่างๆที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยสำรวจจากประชาชนกว่า 2 ล้านคนในปี 2554 พบว่าผลการสำรวจของประเทศในเอเชียมีคะแนนออกมาต่ำกว่าที่คาดเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยได้อันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนด้วยกันแล้วจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษน้อยกว่าประเทศมาเลเซียซึ่งอยู่ในอันดับที่ 9 ประเทศอินโดนีเซียในอันดับที่ 34 และประเทศเวียดนามในอันดับที่ 39 (ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556: 5) สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชากรจากชาติอาเซียนอื่นท่ามกลางการเปิดเสรีการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ AEC และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการแข่งขันกับสมาชิกของประเทศในกลุ่มอาเซียนได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาของไทยจึงจำเป็นต้องมีการจัดการในเรื่องคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยให้ทันกับการเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลระหว่างกัน (ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556: 6)

หากพิจารณาหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาของทุกมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่บังคับเรียนในระดับการศึกษาพื้นฐาน โดยต้องศึกษาอย่างน้อย 6-12 หน่วยกิตนอกเหนือจากที่มีการเปิดสอนเป็นหลักสูตรวิชาเอกในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ โดยแต่ละสถาบันจะมีการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไปเป็นระยะๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในหลักสูตร เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้

อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการติดต่อสื่อสารและค้นหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปราณี กุลละวณิชย์, 2550)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เปิดหลักสูตรให้แก่ผู้เรียนทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก รวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานซึ่งจัดอยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นไม่น้อยกว่า 6-12 หน่วยกิต ผู้เรียนส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเป็นเยาวชนจากพื้นที่ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างซึ่งมีเขตแดนติดกับประเทศมาเลเซียและใกล้กับประเทศสิงคโปร์ เป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการค้าและการศึกษาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตาม ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา จากการสังเกตในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษพื้นฐานให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่าผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของผู้เรียนจำนวนมากอยู่ในระดับคะแนน D+ และ D ดังปรากฏในรายงานผลการดำเนินการ (มคอ. 5) ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านและการเขียนในภาคการศึกษาที่ 2/2556 ที่มีผู้เรียนจำนวน 281 คน (ร้อยละ 14.38) และจำนวน 646 คน (ร้อยละ 33.06) ได้ระดับคะแนน D+ และ D ตามลำดับ จากผู้เรียนทั้งหมด 1,880 คน และในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูดในภาคการศึกษาที่ 1/2557 ที่มีผู้เรียนจำนวน 560 คน (ร้อยละ 21.95) และจำนวน 425 คน (ร้อยละ 16.66) ได้ระดับคะแนน D+ และ D ตามลำดับ จากผู้เรียนทั้งหมด 2,551 คน (ระบบอินทราเน็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2557)

ดังนั้นเพื่อให้ได้หลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลเชิงลึกถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานทั้งด้านผู้สอน ผู้เรียนและเนื้อหาวิชา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อศึกษาเจาะลึกถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีผ่านทางมุมมองของผู้เรียนและผู้สอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบ แก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในฐานมหาวิทยาลัยภูมิภาคอันเป็นกำลังสำคัญในการวางรากฐานทางวิชาการที่เข้มแข็งให้กับเยาวชนของชาติเพื่อเป็นบุคลากรที่มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวเข้าสู่ความเป็นสากลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผ่านทางมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน
2. สะท้อนปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีผ่านทางมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคการศึกษาที่ 2/2557 จำนวน 2,255 คน และคณาจารย์แผนกวิชาภาษาอังกฤษที่รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคการศึกษาที่ 2/2557 จำนวน 11 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาจำนวน 512 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคการศึกษาที่ 2/2557 และตอบแบบสอบถามถูกต้องสมบูรณ์ และผู้สอนจำนวน 11 คน

2. เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของผู้เรียนและผู้สอน แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2) รูปแบบและวิธีการสอน 3) คุณสมบัตินักเรียน 4) สื่อการสอน 5) การวัดและประเมินผล 6) ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และ 7) คุณสมบัตินักเรียน รวมทั้งสิ้น 93 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Open-Ended Form)

3. การสร้างเครื่องมือ

3.1 ศึกษาและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถามและกำหนดขอบเขตข้อความตามวัตถุประสงค์การวิจัย

3.3 สร้างแบบสอบถาม

3.4 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.98 จากนั้นปรับปรุงแบบสอบถามให้ครอบคลุม กระชับ ชัดเจน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 15 คน และผู้สอนจำนวน 5 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผู้เรียนเท่ากับ 0.92 และแบบสอบถามผู้สอนเท่ากับ 0.91

3.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้สอนทั้ง 11 คนด้วยตนเอง

4.2 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ผู้สอนในการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เรียนตามจำนวนที่ระบุและให้เวลา 30 วันในการรวบรวมและส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย

4.3 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์คืนจำนวน 512 ฉบับ จากแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมดจำนวน 600 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.33 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนไปวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

คะแนน 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ / เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ / เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คะแนน 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ / เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ / เหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ / เหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เรียน

กลุ่มตัวอย่าง 512 คน เป็นเพศชาย 91 คน (ร้อยละ 8.98) และเพศหญิง 421 คน (ร้อยละ 41.56) ผู้เรียนจำนวน 301 คน (ร้อยละ 29.71) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยผู้เรียนจำนวนมากที่สุดคือ 152 คน (ร้อยละ 15) จบจากโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี 79 คน (ร้อยละ 7.80) จากจังหวัดนราธิวาส และ 70 คน (ร้อยละ 6.91) จากจังหวัดยะลา ในขณะที่ผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 นอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีจำนวน 211 คน (ร้อยละ 20.83)

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สอนมีจำนวนทั้งหมด 11 คน เป็นเพศหญิง 8 คน (ร้อยละ 28.57) และเพศชาย 3 คน (ร้อยละ 10.71) ผู้สอนจำนวน 5 คน (ร้อยละ 17.86) มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี และมากกว่า 10 ปีมีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 10.71) เท่ากัน ผู้สอนจำนวน 8 คน (ร้อยละ 28.57) จบการศึกษาระดับปริญญาโท ในขณะที่ผู้สอน 2 คน (ร้อยละ 7.14) และ 1 คน (ร้อยละ 3.57) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอกตามลำดับ ในด้านภาระงานสอนนั้น ผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระงานสอนจำนวน 3 วิชาต่อภาคการศึกษา (ร้อยละ 35.71) และมีจำนวนชั่วโมงสอน 11-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 28.57) โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 21.43) จะสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานปีละ 2 วิชาคือ ภาคการศึกษาที่ 1 สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการฟังและพูด และภาคการศึกษาที่ 2 สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการอ่านและเขียน

3. รูปแบบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

หลักสูตรและเนื้อหา	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1.จำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.69	0.70	มาก	4.27	1.27	มาก

หลักสูตรและเนื้อหา	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
2.จำนวนรายวิชาเพียงพอต่อการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	3.83	0.72	มาก	3.55	1.44	มาก
3.จำนวนชั่วโมงในการเรียนต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	3.51	0.83	มาก	4.00	1.26	มาก
4.การจัดเนื้อหาวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	3.62	0.80	มาก	3.82	1.17	มาก
5.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.56	0.77	มาก	4.00	1.18	มาก
6.เนื้อหาวิชาในแต่ละภาคการศึกษาไม่ซ้ำซ้อนกัน	3.44	0.81	ปานกลาง	4.09	1.14	มาก
7.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	3.77	0.82	มาก	3.36	1.36	ปานกลาง
8.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	3.71	0.83	มาก	3.30	0.95	ปานกลาง
9.เนื้อหาวิชาส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการคิดและการสื่อสาร	3.31	0.82	ปานกลาง	3.73	1.10	มาก
10.เนื้อหาวิชามีความทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน	3.90	0.76	มาก	3.18	1.17	ปานกลาง
11.เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงและดำรงชีวิตได้	3.78	0.82	มาก	3.55	1.04	มาก
12.เนื้อหาวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	3.92	0.81	มาก	3.45	1.23	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.67	0.79	มาก	3.69	1.19	มาก

ความคิดเห็นด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยภาพรวมทั้งของผู้เรียนและผู้สอนอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนเห็นด้วยในประเด็นเนื้อหาวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.92) ในขณะที่ผู้สอนเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตกับเนื้อหาวิชา (ค่าเฉลี่ย 4.27) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาข้อพบความคิดเห็นที่แตกต่างกันในบางประเด็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เช่น เนื้อหาวิชาในแต่ละภาคการศึกษาไม่ซ้ำซ้อนกัน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.44, ผู้สอน 4.09) และเนื้อหาวิชาส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการคิดและการสื่อสารที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31) สำหรับผู้เรียนนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.73) สำหรับผู้สอน

ในทางกลับกันประเด็นเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.77, ผู้สอน 3.36) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.71, ผู้สอน 3.30) และเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.90, ผู้สอน 3.18) ที่ผู้เรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากนั้น ผู้สอนกลับให้ค่าเฉลี่ยทั้งสามประเด็นในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านรูปแบบและวิธีการสอน

รูปแบบและวิธีการสอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	3.90	0.79	มาก	3.64	1.03	มาก
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่ การแสดงบทบาทสมมติ	4.03	0.77	มาก	4.09	1.14	มาก
3. ใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการให้แก่ผู้เรียน	3.74	0.80	มาก	3.27	1.10	ปานกลาง
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.84	0.83	มาก	3.73	1.10	มาก
5. ให้ความสำคัญกับเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	3.89	0.92	มาก	4.00	1.18	มาก
6. ฝึกให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทและการจับใจความสำคัญเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน	3.95	0.83	มาก	4.00	1.27	มาก
7. เน้นสอนไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และคำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน	3.86	0.85	มาก	3.82	1.08	มาก
8. ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงมากกว่าความถูกต้องตามหลักภาษา	3.74	0.86	มาก	3.55	1.13	มาก
9. ใช้กระบวนการกลุ่มในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่	3.82	0.82	มาก	3.64	1.12	มาก
10. ใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.87	0.80	มาก	3.64	1.12	มาก
11. ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน	3.82	0.89	มาก	3.55	1.21	มาก
12. มอบหมายให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมภาษาสำเร็จรูป	3.60	0.93	มาก	3.73	1.27	มาก
13. ชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	3.97	0.84	มาก	4.00	1.10	มาก
14. ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.94	0.84	มาก	3.27	1.23	ปานกลาง
15. ปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	3.82	0.79	มาก	3.09	0.97	ปานกลาง
16. นำเข้าสู่บทเรียนด้วยสถานการณ์ เนื้อหา หรือกิจกรรมที่เร้าความสนใจผู้เรียน	3.75	0.82	มาก	3.10	1.10	ปานกลาง

รูปแบบและวิธีการสอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
17. สรุบทบทเรียนท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	3.84	0.85	มาก	3.80	1.23	มาก
18. เลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา	3.69	0.90	มาก	3.36	1.16	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.84	0.84	มาก	3.63	1.14	มาก

จากตารางที่ 2 ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านรูปแบบและวิธีการสอนโดยภาพรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.84, ผู้สอน 3.63) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้เรียน (4.03) และผู้สอน (4.09) อยู่ในข้อเดียวกันคือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และโดยส่วนใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยในระดับมากเช่นเดียวกัน ยกเว้นบางข้อที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนอยู่ในระดับมากในขณะที่ค่าเฉลี่ยของผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.82, ผู้สอน 3.09) การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยสถานการณ์ เนื้อหา หรือกิจกรรมที่สร้างความสนใจให้ผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.75, ผู้สอน 3.10) การใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.94, ผู้สอน 3.27) และการเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.69, ผู้สอน 3.36)

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านคุณสมบัติผู้สอน

คุณสมบัติของผู้สอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1. สอนตามวัตถุประสงค์รายวิชา	4.04	0.81	มาก	4.27	1.27	มาก
2. เตรียมการสอนและสอนตามแผนที่วางไว้	4.02	0.80	มาก	3.91	1.14	มาก
3. มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน	4.21	0.81	มาก	3.91	1.22	มาก
4. มีความกระตือรือร้นในการสอน	4.17	0.79	มาก	4.10	1.20	มาก
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.94	0.83	มาก	3.82	1.17	มาก
6. สร้างบรรยากาศผ่อนคลายในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	3.88	0.90	มาก	4.09	1.22	มาก
7. ช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	3.98	0.83	มาก	4.00	1.10	มาก
8. ควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี	4.17	0.87	มาก	4.00	1.27	มาก
9. สามารถถ่ายทอดความรู้และสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	4.05	0.81	มาก	3.91	1.14	มาก
10. มีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.98	0.83	มาก	3.45	1.04	ปานกลาง
11. กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	3.91	0.86	มาก	4.18	1.25	มาก
12. ยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจ เมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาด	3.95	0.83	มาก	4.36	1.29	มาก

คุณสมบัติของผู้สอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
13.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากตน	4.00	0.89	มาก	4.18	1.17	มาก
14.ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมทั้งจัดกิจกรรมสอนเสริมตามความจำเป็น	3.91	0.85	มาก	4.18	1.25	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.02	0.84	มาก	4.03	1.20	มาก

ตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านคุณสมบัติผู้สอนทั้งโดยภาพรวมและรายข้อของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ยกเว้นความเห็นเรื่องความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมของผู้สอนที่ค่าเฉลี่ยของผู้เรียน (3.98) อยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยของผู้สอน (3.45) อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสำหรับผู้เรียนคือ ความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน (ค่าเฉลี่ย 4.21) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสร้างบรรยากาศผ่อนคลายในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 3.88) ในขณะที่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสำหรับผู้สอนคือ การยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาด (ค่าเฉลี่ย 4.36) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.45)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการสอน

สื่อการสอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1.ใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	4.03	0.83	มาก	4.36	1.21	มาก
2.เลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	3.82	0.83	มาก	3.55	1.04	มาก
3.เลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อสร้างความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	3.79	0.86	มาก	3.55	1.13	มาก
4.แจ้ง/แนะนำหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	3.74	0.90	มาก	3.64	1.29	มาก
5.ใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ บทเรียนออนไลน์ โปรแกรมสำเร็จรูป หรือ social media เช่น Facebook เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน	3.68	0.95	มาก	3.45	1.29	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.81	0.87	มาก	3.71	1.19	มาก

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการสอน โดยภาพรวมซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.81, ผู้สอน 3.71) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดในเรื่อง การใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน

(ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 4.03, ผู้สอน 4.36) และต่ำสุดในเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ บทเรียนออนไลน์ โปรแกรมสำเร็จรูป หรือ social media เช่น Facebook เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.68, ผู้สอน 3.45)

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล	3.81	0.82	มาก	2.00	1.34	น้อย
2.กำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	3.94	0.80	มาก	4.80	1.21	มากที่สุด
3.แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	3.91	0.85	มาก	4.50	1.22	มากที่สุด
4.ใช้เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้	4.05	0.76	มาก	4.10	1.20	มาก
5.ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และผู้เรียน	3.95	0.77	มาก	3.64	1.03	มาก
6.วัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการจัดการเรียนรู้	3.97	0.80	มาก	4.30	1.22	มาก
7.ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนพร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ	3.84	0.94	มาก	3.36	1.28	ปานกลาง
8.วัดผลและประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.88	0.79	มาก	3.90	1.13	มาก
9.วัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	3.81	0.86	มาก	1.73	0.79	น้อย
10.ใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	3.86	0.83	มาก	3.80	1.48	มาก
11.ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) ในการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ สำหรับวิชาฟิสิกส์- พุด	3.86	0.88	มาก	4.20	1.23	มาก
12.วัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัด การทดสอบย่อย และการให้คะแนนชิ้นงาน	4.01	0.77	มาก	4.90	1.21	มาก
13.วัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ ทักษะเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	4.03	0.82	มาก	4.00	1.21	มาก
14.ทบทวนเนื้อหา และ/หรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจยิ่งขึ้น	3.92	0.83	มาก	4.10	1.10	มาก
15.นำผลการประเมินการเรียนรู้มาปรับปรุงกระบวนการสอน	3.94	0.80	มาก	4.10	1.29	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.92	0.82	มาก	3.83	1.20	มาก

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมด้านการวัดและประเมินผลทั้งของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 3.92) และผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 3.83) ที่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายชื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างชัดเจนในบางประเด็นที่ค่าเฉลี่ยของผู้เรียนอยู่ในระดับมากแต่ค่าเฉลี่ยของผู้สอนอยู่ในระดับน้อย เช่น การวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.81, ผู้สอน 1.73) และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ

กำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.81, ผู้สอน 2.00) นอกจากนี้ยังมีประเด็นเรื่อง การกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.94, ผู้สอน 4.80) การแจ้งผลการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.91, ผู้สอน 4.50) รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัด การทดสอบย่อย และการให้คะแนนชิ้นงาน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 4.01, ผู้สอน 4.90) ที่ค่าเฉลี่ยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก แต่ผู้สอนให้ค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน

ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1.อัตราส่วนผู้สอนและผู้เรียนมีความเหมาะสม	3.84	0.86	มาก	1.45	0.82	น้อยที่สุด
2.การจัดตารางเรียนและระบบการลงทะเบียนเรียนมีประสิทธิภาพ	3.74	0.91	มาก	2.45	1.13	น้อย
3.เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนเพียงพอและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	3.73	0.87	มาก	2.55	1.21	ปานกลาง
4.ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.75	0.92	มาก	2.36	1.21	น้อย
5.ห้องปฏิบัติการทางภาษามีประสิทธิภาพ คือ มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย และพร้อมใช้งาน	3.76	0.88	มาก	2.73	1.27	ปานกลาง
6.ห้องปฏิบัติการทางภาษามีวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.71	0.87	มาก	2.55	1.29	ปานกลาง
7.ห้องเรียนมีคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ เช่น เครื่องฉายที่บแสง เครื่องฉายข้ามศีรษะ รวมทั้งอินเทอร์เน็ตที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพ	3.68	0.92	มาก	3.27	1.10	ปานกลาง
8.อุปกรณ์วัสดุอุปกรณ์มีการบำรุงรักษาให้สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า	3.69	0.92	มาก	2.91	0.94	ปานกลาง
9.ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน	3.71	0.93	มาก	2.36	1.29	น้อย
10.ห้องสมุดมหาวิทยาลัยมีสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่หลากหลายและทันสมัย เช่น นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ สารานุกรม	3.94	0.83	มาก	3.73	1.10	มาก
11.ห้องสมุดมีเอกสาร/ตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น พจนานุกรม หนังสือ/คู่มือ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	3.93	0.81	มาก	3.55	1.29	มาก
12.มหาวิทยาลัยหรือคณะมีศูนย์หรือหน่วยงาน (นอกเหนือจากห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องสมุด) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ	3.78	0.90	มาก	2.09	1.45	น้อย

ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
13.มหาวิทยาลัยมีสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น E-learning หรือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน Tell Me More หรือ ELLIS	4.02	0.80	มาก	3.82	1.33	มาก
14.มหาวิทยาลัย/ คณะ/ สาขาวิชา จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแสดงศักยภาพทางภาษา เช่น การประกวดสุนทรพจน์ การประกวดร้องเพลง การแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.73	0.93	มาก	2.55	1.13	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.79	0.88	มาก	2.74	1.18	ปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นความคิดเห็นโดยภาพรวมที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอน โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียน (3.79) อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของผู้สอน (2.74) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในประเด็นเดียวกันคือ มหาวิทยาลัยมีสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้อื่นๆ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 4.02, ผู้สอน 3.82) อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาแสดงให้เห็นความไม่สอดคล้องกันในบางประเด็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เช่น ความเหมาะสมของอัตราส่วนผู้สอนและผู้เรียนที่ค่าเฉลี่ยของผู้เรียน (3.84) อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของผู้สอน (1.45) อยู่ในระดับน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังมีประเด็นด้านมหาวิทยาลัยหรือคณะมีศูนย์หรือหน่วยงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.78, ผู้สอน 2.09) ความเพียงพอของห้องปฏิบัติการทางภาษากับจำนวนผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.75, ผู้สอน 2.36) ประสิทธิภาพของการจัดตารางเรียนและระบบการลงทะเบียนเรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.74, ผู้สอน 2.45) และความเหมาะสมของขนาดห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.71, ผู้สอน 2.36) ที่ค่าเฉลี่ยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก แต่ค่าเฉลี่ยของผู้สอนอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านคุณสมบัติของผู้เรียน

คุณสมบัติของผู้เรียน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
1.สนใจวิชาภาษาอังกฤษ	3.92	0.94	มาก	2.73	0.79	ปานกลาง
2.คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	3.80	0.97	มาก	4.00	1.18	มาก
3.มีแรงจูงใจและความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.77	0.92	มาก	2.55	0.82	ปานกลาง
4.มีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.75	0.97	มาก	2.82	1.17	ปานกลาง
5.มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษเพียงพอต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย	3.33	0.95	ปานกลาง	2.10	1.10	น้อย
6.เข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	3.59	0.85	มาก	3.00	0.78	ปานกลาง
7.ตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	3.59	0.85	มาก	3.00	1.10	ปานกลาง
8.ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	3.92	0.81	มาก	3.27	1.10	ปานกลาง
9.ทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องปรึกษาผู้อื่น	3.50	0.92	มาก	2.27	0.91	น้อย

คุณสมบัติของผู้เรียน	ผู้เรียน			ผู้สอน		
	M	S.D.	แปลความ	M	S.D.	แปลความ
10.เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	3.49	0.90	ปานกลาง	2.27	1.01	น้อย
11.มั่นใจในการตอบคำถามและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.39	0.90	ปานกลาง	2.36	1.21	น้อย
12.กล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.29	0.98	ปานกลาง	2.64	1.21	ปานกลาง
13.ชวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	3.49	0.92	ปานกลาง	2.45	1.13	น้อย
14.มุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.73	0.88	มาก	2.40	1.08	น้อย
15.มีวินัยในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.69	0.87	มาก	2.00	0.89	น้อย
16.ความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	3.27	0.95	ปานกลาง	2.11	0.78	น้อย
17.ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	3.14	0.97	ปานกลาง	2.22	0.67	น้อย
18.ความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	3.36	0.88	ปานกลาง	2.38	0.92	น้อย
19.ความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	3.05	0.94	ปานกลาง	1.89	0.78	น้อย
ค่าเฉลี่ย	3.53	0.91	มาก	2.55	0.98	ปานกลาง

ผลการศึกษาความคิดเห็นด้านคุณสมบัติของผู้เรียน ดังปรากฏในตารางที่ 7 แสดงให้เห็นคะแนนที่แตกต่างกันค่อนข้างมากระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมที่ผู้เรียนประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก (3.53) ในขณะที่ผู้สอนให้คะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง (2.55) นอกจากนี้ยังมีค่าเฉลี่ยรายข้อบางประเด็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ประเด็นผู้เรียนสนใจวิชาภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.92, ผู้สอน 2.73) มีแรงจูงใจและความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.77, ผู้สอน 2.55) มีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.75, ผู้สอน 2.82) เข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.59, ผู้สอน 3.00) ตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.59, ผู้สอน 3.00) และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.92, ผู้สอน 3.27) ที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากสำหรับผู้เรียน แต่ค่าเฉลี่ยของผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่บางประเด็นเช่น ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษเพียงพอต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.33, ผู้สอน 2.10) มั่นใจในการตอบคำถามและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.39, ผู้สอน 2.36) ชวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.49, ผู้สอน 2.45) รวมทั้งความสามารถด้านทักษะการฟัง (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.27, ผู้สอน 2.11) การพูด (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.14, ผู้สอน 2.22) และการอ่าน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.36, ผู้สอน 2.38) ที่ค่าเฉลี่ยของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง แต่สำหรับผู้สอนอยู่ในระดับน้อย อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันในประเด็น ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.80, ผู้สอน 4.00) เช่นเดียวกับกับค่าเฉลี่ยเรื่องความสามารถด้านทักษะการเขียนที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.05, ผู้สอน 1.89)

4. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน

แบบสอบถามปลายเปิดของผู้เรียนและผู้สอนสามารถสรุปได้เป็น 2 ประเด็นคือ ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในอนาคต โดยแบ่งออกเป็นด้านต่างๆดังต่อไปนี้

4.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

โดยภาพรวม ผู้เรียนเห็นว่าหลักสูตรปัจจุบันมีความเหมาะสมในระดับดีแล้ว เพราะเนื้อหาส่วนใหญ่เรียงตามลำดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน ไม่ยากและง่ายจนเกินไป เหมาะแก่การนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปต่อยอดได้ง่าย อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร

ผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าควรเพิ่มชั่วโมงเรียนจากสามชั่วโมงเป็นสี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนและผู้สอนมีเวลาให้ทำแบบฝึกหัดพร้อมเฉลยและอธิบายในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังเสนอแนะว่าหลักสูตรควรเน้นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการสื่อสารด้วยตนเองนอกชั้นเรียนได้ และควรจัดให้เพิ่มรายวิชาพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษต่ำกว่าระดับมาตรฐานเพื่อเป็นการปรับพื้นฐานก่อนเริ่มเรียน รวมทั้งควรมีวิชาภาษาอังกฤษบังคับตลอดหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและนำไปใช้ได้จริง

ด้านเนื้อหา

ผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าควรปรับเนื้อหาให้หลากหลายและทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาที่เรียนไม่ควรซับซ้อน แต่เข้าใจง่ายโดยเฉพาะต่อผู้เรียนที่ค่อนข้างอ่อน อย่างไรก็ตามผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าในเรื่องความยากง่ายและความน่าสนใจของเนื้อหานั้นแท้จริงแล้วขึ้นอยู่กับวิธีการสอนซึ่งผู้สอนควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของผู้เรียน และหากเป็นไปได้ควรจัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อประเมินพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วย

ด้านผู้สอนให้ความเห็นโดยภาพรวมทั้งด้านหลักสูตรและเนื้อหาว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่ควรยากเกินไป เพราะนักศึกษารายวิชานี้ส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีมากนัก จึงควรเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตผู้เรียนและเน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องใกล้ตัวและใช้ได้จริงในบริบทของตน

4.2 ด้านรูปแบบ วิธีการสอน และคุณสมบัติผู้สอน

ในด้านการสอนนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า วิธีการสอนในปัจจุบันมีความเหมาะสมและดีอยู่แล้ว โดยเห็นว่าผู้สอนของตนสอนสนุก เป็นกันเอง มีอารมณ์ขัน มีการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม รับฟังและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น สอนแบบเข้าใจง่าย ถ่ายทอดได้ดี มีความใส่ใจผู้เรียน รวมทั้งมีกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น

อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลสอดคล้องกับความต้องการทั้งของผู้เรียนและผู้สอนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าตนจะมีความสุขกับการเรียนมากยิ่งขึ้นหากผู้สอนใจดี ยิ้มแย้ม เข้าใจนักศึกษาที่เรียนอ่อน ไม่ใช้อารมณ์ในการสอน แต่สอนซ้ำๆ เพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและลดความกังวลในการเรียน นอกจากนี้ผู้สอนควรจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่หลากหลาย รวมทั้งเพิ่มและทำสื่อให้มีความน่าสนใจเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกอยากเรียน โดยอาจฝึกให้ผู้เรียนจำลองรอบตัวเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มคำศัพท์ของตนเอง เน้นการเรียนการสอนแบบ active learning โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารกับผู้สอน เช่นการถามตอบ เพื่อให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหาที่กำลัง

เรียน หากเป็นไปได้ควรให้เจ้าของภาษามาสอนในบางครั้งเพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนช่วยอธิบายเป็นภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ในเรื่องการทำแบบฝึกหัดและงานกลุ่มนั้น ผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนควรตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนผู้เรียนพร้อมระบุข้อควรแก้ไข แจกคำศัพท์ท้ายคาบ ทบทวนก่อนสอนเรื่องใหม่ ในบางครั้งอาจสอนแบบให้ทำกิจกรรมกลุ่มหรือนำเสนองานเป็นกลุ่ม เน้นการสนทนาและการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งเน้นฝึกปฏิบัติและเรียนรู้นอกชั้นเรียน

ด้านผู้สอนเห็นว่าควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนให้มากขึ้นโดยแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ให้ชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดต่อไป นอกจากนี้ผู้สอนควรจัดกลุ่มหรือประชุมกลุ่มย่อยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการสอน วิธีการสอน ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งวิธีแก้ปัญหาหว่านกัน อย่างสม่ำเสมอเพื่อหาแนวทางร่วมกันในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งแบ่งปันเนื้อหาเพื่อลดภาระการเตรียมการสอน

4.3 ด้านสื่อการสอน ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน

ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนต้องการสื่อการสอนที่มีความหลากหลายและทันสมัย เช่น เพลง หนังสือ การ์ตูน บทเรียนออนไลน์ อินเทอร์เน็ต ที่ถ่ายทอดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนผ่อนคลาย และสนใจการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สื่อการสอนควรมีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ รวมทั้งควรมีการแบ่งปันข้อมูลความรู้ผ่านทางโซเชียลเน็ตเวิร์กเพื่อให้การหาความรู้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ในด้านห้องเรียน ผู้เรียนคิดว่าจำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง และผู้สอนดูแลผู้เรียนไม่ทั่วถึง ดังนั้นจึงควรมีห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนภาษา โดยปรับ/เปลี่ยนขนาดห้องเรียนให้ใหญ่ขึ้น และเพิ่มทรัพยากรในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน รวมทั้งเพิ่มขนาดจอ LCD เพื่อให้ผู้เรียนด้านหลังเห็นสื่อการเรียนได้อย่างชัดเจนขึ้น

ส่วนความเห็นด้านห้องปฏิบัติการทางภาษา ผู้เรียนคิดว่าควรเพิ่มจำนวนห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีความทันสมัยและพร้อมใช้งานให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

ด้านแหล่งเรียนรู้ ผู้เรียนให้ความเห็นว่าผู้สอนควรแนะนำหนังสือต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง แนะนำแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถฝึกสนทนากับเจ้าของภาษาได้ หรือหากเป็นไปได้สถาบันการศึกษาอาจสร้างห้องสมุดหรือศูนย์ขนาดเล็กเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนทุกคนสามารถใช้บริการได้

ด้านผู้สอนให้ความเห็นว่าควรมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา เพิ่มสื่อการสอนและทรัพยากรแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจ ทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งชี้แนะแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรมีหรือเพิ่มพื้นที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะนอกชั้นเรียน และมีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะภาษาด้วยตนเอง โดยอาจเริ่มจากการปรับปรุงศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้เป็นสถานที่ให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนและศึกษาด้วยตนเอง โดยศูนย์ฯจัดเตรียมหนังสือ คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์และโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อรองรับผู้เรียน

ในส่วนของปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอนอื่น ๆ นั้น ผู้สอนเห็นว่าควรลดจำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้น เพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาและปรับปรุงโปรแกรมช่วยสอน Tell Me More ที่ใช้ในปัจจุบันให้เข้าถึงและใช้งานได้ง่ายขึ้น

4.4 ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้เรียนให้ความเห็นว่าตนชอบที่ผู้สอนตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนผู้เรียนพร้อมระบุข้อแก้ไข รวมทั้งการที่ผู้สอนทบทวนเนื้อหาและบอกเวลาที่แน่นอนในการสอบเสมอ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น

อย่างไรก็ดีผู้เรียนบางส่วนเห็นว่า การวัดผลยังมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ไม่ค่อยชัดเจน ดังนั้นผู้สอนจึงควรชี้แจงเรื่องการเก็บคะแนนแต่ละครั้งให้ละเอียด โดยมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรเน้นการประเมินกลางภาคและปลายภาคอย่างเดียว แต่ให้มีการวัดและประเมินผลตลอดเวลาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในหลายๆด้าน เช่น ประเมินผลด้านการทำงาน เช่น ใบบงาน เรียงความ งานที่ได้รับมอบหมาย หรือกิจกรรมในชั้นเรียนระหว่างภาคการศึกษา โดยให้เหตุผลว่าการสอบกลางภาคและปลายภาคสามารถวัดความรู้ทางภาษาได้ แต่การทำกิจกรรมในชั้นเรียนหรือการแสดงบทบาทสมมติจะสามารถวัดทักษะทางภาษาได้ดีกว่า นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องการให้ผู้สอนวัดและประเมินผลแบบอิงกลุ่มตามความสามารถของผู้เรียนในกลุ่มนั้นๆ และหากเป็นไปได้ควรเพิ่มความถี่ในการเก็บคะแนนเพื่อช่วยผู้เรียน รวมทั้งเสนอให้เก็บคะแนนการวัดผลรายบุคคลและพัฒนาผู้เรียนไปตามข้อบกพร่องโดยปรับลดเกณฑ์ให้ต่ำกว่าเดิมและแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ

ด้านการทำแบบทดสอบ ผู้เรียนเสนอว่าควรมีการทดสอบก่อนเรียนเพื่อดูพื้นฐานของผู้เรียนและทดสอบหลังเรียนเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียน โดยผู้สอนควรทำแบบทดสอบให้หลากหลายและสอดคล้องกับความยากง่ายของเนื้อหาที่สอน รวมทั้งในการสอบแต่ละครั้งควรให้ชุดข้อสอบของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันเพื่อป้องกันการทุจริตการสอบ

ด้านผู้สอนให้ความเห็นว่าควรมีการวัดผลเป็นรายย่อยและหลากหลายวิธีให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา เช่นการวัดผลจากกิจกรรมกลุ่มที่ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และทักษะที่หลากหลายในการทำงาน นอกจากนี้ผู้สอนบางส่วนเสนอให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลทักษะต่างๆรวมทั้งการจัดทำคลังข้อสอบอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้สอนมีเนื้อหาและตัวอย่างในการจัดทำข้อสอบได้สะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการจัดสอบ Placement test เพื่อวัดระดับผู้เรียนก่อนการจัดการสอนเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน

4.5 ด้านคุณสมบัติของผู้เรียน

ผู้เรียนให้ความเห็นว่าตนมีทักษะภาษาอังกฤษน้อยทำให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ยาก มีอคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ชอบภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีอคติและเรียนไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจตั้งแต่เด็กก็จะทำให้การเปิดใจยากขึ้น ไม่อยากทบทวนทั้งก่อนและหลังเรียน จนกลายเป็นอุปสรรคในการเรียน ไม่กล้าแสดงออก แปลความหมายคำศัพท์ไม่ออก ทำให้ไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้สอนพูด ขาดพื้นฐานด้านไวยากรณ์ มีปัญหาด้านการอ่านการเขียนไม่เข้าใจเนื้อหา ไม่ถนัด เรียนไม่เป็น แม้จะสนใจภาษาอังกฤษแต่บางครั้งก็รู้สึกว่ายากจนท้อ โดยมีข้อเสนอแนะว่าตัวผู้เรียนเองควรมีความกระตือรือร้นในการเข้าชั้นเรียนให้มากที่สุด เข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา รวมทั้งกระตุ้นตนเองให้ตั้งใจเรียนและมีพยายามให้มากขึ้น มีส่วนร่วมในห้องเรียนและมีการโต้ตอบแสดงความคิดเห็นกับผู้สอนบ้าง หากไม่เข้าใจให้ซักถาม เวลาเรียนควรนั่งเรียนข้างหน้า เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียนเสมอโดยทบทวนบทเรียนเป็นประจำเพื่อฝึกฝนให้เกิดความชำนาญด้านภาษาอังกฤษ ควรขยัน อดทนต่อการเรียน มีวินัยในตนเอง ควรทำแบบฝึกหัดและค้นคว้าหาข้อมูลและ

แหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้มากขึ้น โดยผู้เรียนเสนอแนะเพิ่มเติมว่าตนเองต้องการให้ผู้สอนให้กำลังใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนอยากเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น รวมทั้งควรมีการพูดคุยกับผู้เรียนและถามความเห็นเรื่องการสอนและความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแต่ละบทเพื่อเป็นการทบทวนและฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้ความคิดและประเมินตัวเอง และควรจัดวิชาปรับพื้นฐานให้ผู้เรียนทุกคนที่คะแนน one-vi วิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเรียน 1 ภาคการศึกษา ก่อน หรืออาจมีการเรียนปรับพื้นฐานก่อนในสัปดาห์แรก และที่สำคัญคือจำนวนผู้เรียนแต่ละห้องไม่ควรมากเกินไป

ด้านผู้สอนให้ความเห็นว่า ผู้เรียนเองควรมีความกระตือรือร้นในการเรียนให้มากขึ้น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมรวมทั้งควรเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนเพิ่มเติม โดยผู้สอนควรให้ความสำคัญกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ เพราะทัศนคติมีผลต่อการกระทำและพฤติกรรมในการเรียนต่อไปในระยะยาว นอกจากนี้ควรจัดสอบวัดระดับเพื่อให้ผู้สอนจัดระบบการเรียนการสอนได้ตรงกับระดับของผู้เรียน หรืออาจจัดรายวิชาปรับพื้นฐานให้ผู้เรียนก่อนเปิดภาคการศึกษา และแนะนำให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น จัดกลุ่มนักศึกษาให้มีทั้งผู้เรียนที่เก่งและอ่อนในกลุ่มเดียวกัน เพื่อทบทวนบทเรียนทุกสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษา และจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนมากขึ้น

อภิปรายผล

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและสะท้อนปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผ่านทางมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน ผลการศึกษามีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โครงสร้างหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชาที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญ และความกระตือรือร้นในการสอนและใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน รวมไปถึงมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น การวัดและประเมินผลมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย และผู้เรียนเองให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2.1 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหา

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาพบว่า ผู้เรียนให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่อง เนื้อหารายวิชาส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการคิดและการสื่อสาร แม้ว่ารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะแยกพัฒนาทักษะในแต่ละภาคการศึกษาที่ชัดเจน คือ ภาคการศึกษาที่ 1 เน้นทักษะการฟังและการพูด ภาคการศึกษาที่ 2 เน้นทักษะการอ่านและการเขียน แต่ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปคือ 50-60 คนต่อกลุ่มของทั้งสองวิชาและจำนวนกลุ่มที่ผู้สอนรับผิดชอบเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้สอนไม่สามารถฝึกทักษะดังกล่าวให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลทั้งในชั้นเรียนด้วยเวลาอันจำกัดเพียงแค่ 3 ชั่วโมงต่อ 1

สัปดาห์เท่านั้น และนอกชั้นเรียนที่ผู้สอนมีภาระงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Liton (2556) ที่แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบียยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากผู้สอนไม่สามารถกระตุ้นการฝึกฝนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่ได้อยู่ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรม ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ ชลธิชา นางาม (2551) ที่ยืนยันว่าจำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ส่งผลให้การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการเขียนทำได้ไม่ทั่วถึง โดยมีข้อเสนอแนะให้จำกัดจำนวนนักศึกษาไม่เกิน 30 คนต่อหนึ่งห้อง

ด้านผู้สอนให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่องความทันสมัยของเนื้อหาที่สอนในปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนเห็นว่านักศึกษารายวิชานี้ส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี่นัก การใช้หนังสือหรือตำราสำเร็จรูปที่ผลิตโดยเจ้าของภาษาที่มีวัฒนธรรมและบริบททางสังคมแตกต่างจากวิถีชีวิตของผู้เรียนจึงอาจซับซ้อนและเข้าใจได้ยากโดยเฉพาะต่อผู้เรียนที่ค่อนข้างอ่อน ดังนั้นจึงควรปรับเนื้อหาให้เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องใกล้ตัวและใช้ได้จริงในบริบทของคนที่ไม่ยากจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Liton (2556) และสุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ (2550) ที่ระบุว่าผู้สอนควรมีการออกแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานและความรู้เดิมของผู้เรียน จัดเนื้อหาให้ครอบคลุมปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน เน้นทักษะการสื่อสาร เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาชีพเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษให้มากขึ้น รวมทั้งจัดทำเอกสารและแบบฝึกหัดเสริมเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นที่ผู้สอนคิดว่าขาดหายไป (ชลธิชา นางาม, 2551)

2.2 ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในด้านรูปแบบและวิธีการสอนพบว่า ผู้เรียนให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่องการมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมภาษาสำเร็จรูป โดยให้ความเห็นว่าผู้สอนควรแนะนำหนังสือต่างประเทศหรือแหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ซึ่งอันที่จริงแล้วการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูดในปัจจุบันนั้น ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนใช้โปรแกรมภาษาสำเร็จรูป Tell Me More ในห้องปฏิบัติการทางภาษาจำนวน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเองตามจำนวนชั่วโมงที่มหาวิทยาลัยและ/หรือคณะของนักศึกษากำหนดหลังการสอบวัดระดับ (Placement Test) ด้วยโปรแกรมดังกล่าว อย่างไรก็ตามการเรียนผ่านโปรแกรม Tell Me More นั้น ผู้เรียนสามารถเข้าสู่ระบบและเรียนจากที่ใดก็ได้ และผู้สอนเองอาจไม่ได้มีการเน้นย้ำหรือติดตามความก้าวหน้าในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเห็นว่าเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง ผู้เรียนจึงอาจไม่ได้มองว่านี่คือการมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมภาษาสำเร็จรูป ดังนั้นผู้สอนจึงควรแนะนำและกระตุ้นผู้เรียนเรื่องการศึกษาด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความรับผิดชอบในการใช้โปรแกรมภาษาสำเร็จรูปเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น (วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ, 2546)

ในมุมมองของผู้สอนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน ในส่วนของการปรับเนื้อหาตามระดับความสามารถของผู้เรียนนั้นอาจทำได้ยาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนใช้ตำราหลักและเกณฑ์การวัดและประเมินผลร่วมกันจึงจำเป็นต้องกำหนดเนื้อหาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างไรก็ตามในส่วนของการสอนนั้น สิ่งที่คุณสอนแต่ละท่านสามารถทำได้คือ การวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อปรับวิธีการสอน หาสื่อ

หรือทำกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในกลุ่มของตน รวมทั้งเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในฐานะภาษาสากล โดยไม่ยึดติดกับความเป็นเจ้าของภาษามากเกินไปเพื่อลดความวิตกกังวลและเสริมสร้างความมั่นใจของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น (Nomnian. 2009; ไพสิฐ บริบูรณ์. 2554, Harmer. 1987)

2.3 ด้านคุณสมบัติผู้สอน

ผู้เรียนให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่องการสร้างบรรยากาศผ่อนคลายในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน ด้วยความไม่ถนัดและ/หรืออคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกดดันและไม่มีความสุขในการเรียน ผู้เรียนจึงต้องการผู้สอนที่ใจดี ยิ้มแย้ม เข้าใจนักศึกษที่เรียนอ่อน และไม่ใช้อารมณ์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะของผู้สอนที่ดีของ Brown (1994) และ Miller (1987) และผลการศึกษาของพัชราพร รัตนวโรภาส (2553) ที่ระบุว่าผู้สอนเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างพลังงานในห้องเรียน ผู้สอนที่ดีควรรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่เห็นต่าง มีอารมณ์ขัน เพื่อสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนที่ดี และลดความตึงเครียดในห้องเรียน รวมทั้งลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม สนุกกับการเรียนและมีเจตคติในการเรียนภาษา อันจะส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพได้

ด้านผู้สอนให้คะแนนประเมินตนเองน้อยที่สุดในเรื่องความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาระงานสอน 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์รวมถึงภาระงานอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทำให้ผู้สอนไม่มีโอกาสและเวลาในการเข้าร่วมอบรม ประชุม สัมมนาหรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง และก้าวตามเทคโนโลยีรวมถึงวิธีการสอนแบบใหม่ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้อย่างสม่ำเสมอ ทำให้การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังคงเป็นแบบเดิมคือ สอนตามเนื้อหาในหนังสือ ดังนั้นเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพและทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมมากยิ่งขึ้นภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว ผู้สอนอาจเชิญวิทยากรมาจัดอบรมปฏิบัติการ จัดกลุ่มหรือประชุมกลุ่มย่อยระหว่างผู้สอนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการสอนระหว่างกัน

2.4 ด้านสื่อการสอน ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนให้คะแนนน้อยที่สุดในประเด็นเดียวกัน คือ การใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ บทเรียนออนไลน์ โปรแกรมสำเร็จรูป หรือ social media เช่น Facebook เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนคิดว่าผู้สอนยังคงเน้นการใช้สื่อที่เป็นเอกสารมากกว่าการใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยในการแบ่งปันข้อมูลความรู้เพื่อให้การหาความรู้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้นตามวัยแห่ง 'ยุคดิจิทัล' ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bista (2554) ที่พบว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในประเทศเนปาลไม่มีความหลากหลาย ผู้เรียนไม่มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนที่ทันสมัย เพราะผู้สอนยังคงใช้วิธีสอนแบบบรรยายและแปลตามโครงสร้างภาษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะประการหนึ่งของผู้สอนพึงมีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่ Miller (1987) ได้กล่าวไว้ นั่นก็คือการมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำสื่อและกิจกรรมที่หลากหลายมาใช้ในการเรียนการสอน

ด้านทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน ผู้เรียนให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่องห้องเรียนมีคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ เช่น เครื่องฉายทึบแสง เครื่องฉายข้ามศีรษะ รวมทั้งอินเทอร์เน็ตที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัญหาเดียวกับการศึกษาของ สมหมาย รอดแป้น และคณะ (2554) ที่พบว่าไฮทكنولوجิในห้องเรียนไม่เพียงพอและไม่มีประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

พื้นฐานของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา นอกจากนี้ผู้เรียนยังคิดว่าจำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง และผู้สอนดูแลผู้เรียนไม่ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับผู้สอนที่ให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่องความเหมาะสมของอัตราส่วนผู้เรียนและผู้สอน ดังนั้นจึงควรมีห้องเรียนที่มีสื่อทัศนูปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา (สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ. 2550)

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนให้คะแนนน้อยที่สุดในประเด็นเดียวกันคือการวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนและเพื่อจัดกลุ่มให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งในเรื่องการจัดกลุ่มเรียนนี้มีความเป็นไปได้ค่อนข้างยาก ทั้งนี้เนื่องงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา จะเป็นผู้กำหนดตารางเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยจัดกลุ่มเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแยกตามสาขาวิชาเอก ในขณะที่ภาคการศึกษาที่ 2 นักศึกษาสามารถเลือกลงทะเบียนได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามหากสามารถจัดการวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนได้ ก็จะทำให้การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่พัชราพร รัตนวโรภาส (2553) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ควรจัดให้มีการสอบเพื่อประเมินระดับและศักยภาพของผู้เรียนเพื่อปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาวะของผู้เรียน เพื่อลดปัญหาความไม่สอดคล้องกันของพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนและเนื้อหาวิชา (ปฐมมา อักษรจรุง และคณะ. 2545)

ข้อค้นพบอีกประการหนึ่งที่น่าสนใจจากผู้เรียนคือ การวัดและประเมินผลไม่ควรเน้นเฉพาะการประเมินกลางภาคและปลายภาคเท่านั้น แต่ควรวัดและประเมินผลตลอดเวลาผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลายระหว่างภาคการศึกษา ดังที่ พัชราพร รัตนวโรภาส (2553) ได้เสนอแนะให้ผู้สอนเพิ่มสัดส่วนการประเมินผลตามสภาพจริงให้มากกว่าการประเมินจากการทำข้อสอบ

2.6 ด้านคุณสมบัติผู้เรียน

ผู้เรียนคิดว่าตนยังขาดความกล้าในการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนคิดว่าตนเรียนอ่อนกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนอื่น จึงทำให้ไม่มั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนด้วยความกังวลว่าตนจะพูดหรือตอบผิดจนกลายเป็นอุปสรรคในการเรียนในที่สุด ในขณะที่สำหรับผู้สอน ความมีวินัยในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าเรียน พฤติกรรมในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และการชวนช่วยที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

ปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกิดเหตุและปัจจัยที่สำคัญหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติในแง่ลบต่อภาษาอังกฤษที่ปิดกั้นผู้เรียนจากการเรียนรู้ พื้นฐานความรู้เดิมที่ไม่เพียงพอมาซึ่งความวิตกกังวลและความไม่พร้อมในการเรียนทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแม้ผู้เรียนจะมีความรับผิดชอบและมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนก็ตาม (ปฐมมา อักษรจรุง และคณะ. 2545) และอีกหนึ่งประการที่ต้องยอมรับคือความบกพร่องในการเป็นผู้เรียนที่ดี ดังที่อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540) ได้ให้ข้อสังเกตไว้จากการพิจารณาสภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยว่า ผู้เรียนจำนวนมากมีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น เพราะคุ้นเคยกับการสอนแบบมีผู้สอนคอยป้อนความรู้ให้ และผู้เรียนมักจะสนใจทำสิ่งที่จะทำให้ได้คะแนนดีเท่านั้นโดยไม่คำนึงถึงการพัฒนาทวิวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการกระบวนกรเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเจตคติและพฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเป็นไปได้ยากและขาดประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนต้องการให้มีการจัดสอบวัดระดับความรู้ (Placement Test) ของผู้เรียน ปรับรูปแบบและวิธีการสอนให้สอดคล้องกับสภาวะของผู้เรียน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย มีเนื้อหาที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ปรับลดจำนวนผู้เรียนต่อห้องเพื่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ผลการศึกษาที่ได้จากการทำวิจัยชิ้นนี้ มีหลายประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำไปศึกษาเชิงลึกต่อไปได้ เช่น การศึกษากลวิธีการเรียน (เปรียบเทียบเด็กเก่งและเด็กอ่อน) การศึกษากลวิธีสอน การประเมินสื่อการสอนหรือโปรแกรมสำเร็จรูป การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านสื่อการสอนหรือโปรแกรมสำเร็จรูป การศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ รวมทั้งการทำวิจัยผ่านโครงการที่เสริมสร้างศักยภาพทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **เห็นคนไทยใช้อังกฤษเป็นภาษาที่สอง**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.moc.moe.go.th/menu-detail.php?r=&m=11&id=2333>. [เมษายน 2557]
- คมชัดลึกออนไลน์. (2557). **สทศ. ประกาศผลสอบ 'O-NET' ม.3 แล้ว**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net/detail/20140317/181060.html#.UzzcCs4ruho>. [เมษายน 2557]
- ไทยรัฐออนไลน์. (2557). **ประกาศผลสอบโอเน็ต ป.6 แล้ว คะแนนเฉลี่ยอังกฤษน้อยสุด**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/edu/410296>. [เมษายน 2557]
- ชลธิชา นางาม. (2551). **ปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาและอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2550). **มุมมองหนึ่งต่อนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทย**. **ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและความต้องการภาษาต่างประเทศในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรพร รัตนวิภาส. (2553). **สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ไพสิฐ บริบูรณ์. (2554). **ภาษา อุดมการณ์ และการครอบงำ: ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและแนวทางแก้ไข**. **วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**. ปีที่ 17 ฉบับที่ 6 (พ.ย. - ธ.ค. 2554). 23-59.
- ระบบอินทราเน็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://intranet.pn.psu.ac.th/tqf/mk5.php>. [เมษายน 2557]

รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์. การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต: การสะท้อนจากกระบวนการการวิจัยปฏิบัติการ.

วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1-2 ปีการศึกษา 2552. 145-166.

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ. (2546). **การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์**

มหาวิทยาลัยบูรพา. รายงานการวิจัย. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมหมาย รอดแป้น และคณะ. (2554). ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนิสิตชั้นปี

ที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา. **วารสารนเรศวรพะเยา.** ปีที่ 4 ฉบับที่ 3 (ก.ย.-ธ.ค. 2554). (ออนไลน์) สืบค้นจาก

<http://journal.up.ac.th/uploads/201112291551.pdf>. [เมษายน 2557]

สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ. (2550). **การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**

พื้นฐานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น. รายงานวิจัย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐสำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). **มหาวิทยาลัยของไทยกับการเข้า**

สู่ประชาคมอาเซียน. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.nic.go.th/gsic/uploadfile/university-asean.pdf>.

[เมษายน 2557].

อภามภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2540). การพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. รายงานการวิจัย. ขอนแก่น:

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Bista, K. (2011). Teaching English as a Foreign/Second Language in Nepal: Past and Present.

English for Specific Purpose World. 32(11), 1-9.

Brown, H. D. (1980). **Principle of Language Learning and Teaching.** New Jersey: Prentice-Hall.

Harmer, J. (2007). **The Practice of English Language Teaching.** 4th Ed. London: Longman.

Liton, A. (2013). EFL Teachers' Perceptions, Evaluations, and Expectations about English Language

Courses as EFL in Saudi Universities. **International Journal of Instruction.** 6(2), 19-34.

Miller, P. (1987). The Characteristics of Good Teacher. **English Teaching Forum.** 19 (1), 40-41.

Nomnian, S. 2009. The Impact of Linguistic Ideology on English Language Teaching: A case Study of High

School Teachers. **2009 Language and Language Teaching International Conference, proceedings**

(77-93). Department of Languages and Linguistics, Prince of Songkla University, Hat Yai, Thailand.